

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Sylwia Poradzisz

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Lewek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu Małgorzaty Czajkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016 roku

sprawy S. A.

syna K. i U. z domu A.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 października 2015r. w W., woj. (...), poprzez przyciśnięcie nogą i uderzenie pięścią doprowadził do stanu bezbronności W. K., a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu marki A. i pieniędzy w kwocie 700 zł, powodując łączne straty wartości 850 zł, czym działał na szkodę W. K., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym wyrokami Sądu Rejonowego zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w W. z dnia 16.11.2007r. – sygn. akt (...) na karę łączną 7 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 02.12.2006r. do 04.05.2013r., od 15.12.2005r. do 29.06.2006r., od 14.07.2006r. do 20.11.2006r. i w dniach 10.09.2005r., 11.09.2005r., 12.09.2005r., 17.09.2005r. do 19.09.2005r., 12.10.2005r., 13.10.2005r., 14.10.2005r., w skład którego to wyroku łącznego wszedł m. in. wyrok sądu Rejonowego w W. z dnia 20.03.2006r., sygn. akt (...), którym to wyrokiem został skazany za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk i inne na krę 4 lat pozbawienia wolności,

tj. o czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk

I. S. A. uznaje za winnego tego, że w dniu 17 października 2015r. w W., woj. (...), używając wobec pokrzywdzonego W. K. przemocy poprzez przyciśnięcie nogą do klatki piersiowej i uderzenie pięścią w twarz, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu marki A. i pieniędzy w kwocie 700 zł, powodując łączne straty wartości 850 zł, czym działał na szkodę W. K., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym wyrokiem Sądu Rejonowego, sygn. akt (...) z dnia 20 marca 2006r. za czyn z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności objętą wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w W. z dnia 16.11.2007r. – sygn. akt (...) orzekającego karę łączną 7 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 02.12.2006r. do 04.05.2013r., od 15.12.2005r. do 29.06.2006r., od 14.07.2006r. do 20.11.2006r. i w dniach 10.09.2005r., 11.09.2005r., 12.09.2005r., 17.09.2005r. do 19.09.2005r., 12.10.2005r., 13.10.2005r., 14.10.2005r., tj. występku z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk i za to na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 kk zalicza na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w dniu 19 października 2015 roku;

III. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 92/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 października 2015r. w W. od godzin porannych pokrzywdzony W. K. spożywał w swoim mieszkaniu alkohol wraz z synem J. K., M. G. i A. A..

Uczestnicy parokrotnie wychodzili do sklepu po zakupienie alkoholu.

W pewnym momencie do mieszkania W. K. przyszedł oskarżony S. A., który w trakcie rozmowy uderzył J. K. w twarz. J. K. po tym incydencie wyszedł z mieszkania; mieszkanie opuścił także A. A..

W. K. w tym samym czasie leżał na łóżku i spał. W pewnym momencie S. A. podszedł do niego, przycisnął go kolanem do klatki piersiowej, uderzył pięścią w twarz, co zaskoczyło pokrzywdzonego, a następnie z kieszeni jego koszuli zabrał w celu przywłaszczenia telefon A. o wartości 150 zł i pieniądze w kwocie 700 zł, po czym uciekł z mieszkania pokrzywdzonego.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. A. – k. 21-22, 24-26

Zeznania świadków: - W. K. – k. 2-3 zbioru C, 104

- J. K. – k. 12 zbioru C, 104 odwr.

- M. G. – k. 9 zbioru C, 104 odwr.

Oskarżony S. A. początkowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. W kolejnych wyjaśnieniach, a także przed Sądem zaprzeczył, aby zabrał telefon i pieniądze pokrzywdzonemu po uprzednim uderzeniu go i przyciśnięciu nogą i wyjaśnił, że zabrał jedynie telefon leżący na stole, ponieważ W. K. był mu winien pieniądze. Wyjaśniając na rozprawie oskarżony dodał, że W. K. i J. K. zabrali antenę satelitarną należącą do jego matki i siostry i to ta okoliczność była powodem interwencji oskarżonego w mieszkaniu pokrzywdzonego. Jak dodał S. A., z mieszkania pokrzywdzonego zabrał jedynie telefon leżący na stole, który następnie przekazał siostrze.

Oskarżony był wielokrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego, sygn. akt (...) z dnia 20 marca 2006r. za czyn z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności objętą wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w W. z dnia 16.11.2007r. – sygn. akt (...) orzekającego karę łączną 7 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 02.12.2006r. do 04.05.2013r., od 15.12.2005r. do 29.06.2006r., od 14.07.2006r. do 20.11.2006r. i w dniach 10.09.2005r., 11.09.2005r., 12.09.2005r., 17.09.2005r. do 19.09.2005r., 12.10.2005r., 13.10.2005r., 14.10.2005r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. A. – k. 21-22, 24-26, 63-64, 104 o.-105

Dane o karalności – k. 31-33

Odpisy wyroków wraz z danymi o odbyciu kary – k. 35-37, 38-40, 41-43, 44-47

Sąd nadto zważył:

Dowody zgromadzone w sprawie w postaci zeznań świadków oraz częściowo wyjaśnienia oskarżonego, dały podstawę do uznania winy i sprawstwa S. A. w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk.

Wszyscy świadkowie – W. K., J. K. i M. G. spójnie wskazali, że w dniu zdarzenia spożywali alkohol, że w trakcie spotkania towarzyskiego do mieszkania przyszedł oskarżony, zaś W. K. i M. G., która jako jedyna była bezpośrednim świadkiem zdarzenia, potwierdzili, że oskarżony w pewnym momencie uderzył pokrzywdzonego w twarz, przycisnął go nogą do klatki piersiowej i zabrał mu telefon oraz pieniądze z kieszeni koszuli. Charakterystyczne w opisie tego zajścia było to, iż zarówno W. K., jak i M. G. podali, że w trakcie napadu na pokrzywdzonego, tenże spał, leżał na wersalce. Co prawda świadek M. G. zeznając przed sądem wskazała, że pokrzywdzony wówczas siedział, ale dodała, że w czasie zdarzenia była pijana i tak to odtworzyła w pamięci na dzień przesłuchania przed sądem. Z jej zeznań wynikało jednak, że pokrzywdzony znajdował się na pojedynczej kanapie.

Po odczytaniu fragmentu jej pierwszych zeznań, świadek potwierdziła ich treść, która korespondowała z relacją pokrzywdzonego. Biorąc pod uwagę upływ czasu od zdarzenia oraz fakt, że świadkowie zdarzenia byli pijani, co przyznali otwarcie, to pojawienie się pewnych nieścisłości w relacji składanej przed sądem, 6 miesięcy od zdarzenia, nie może budzić zastrzeżeń.

Za wiarygodnością relacji W. K., którego zeznania były spójne i konsekwentne, a także M. G. przemawiały także wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał swoje sprawcze zachowanie podając, że uderzył pokrzywdzonego leżącego w łóżku i przycisnął go kolanem, po czym zabrał mu z kieszeni koszuli telefon i pieniądze.

Wyjaśnienia te oskarżony potwierdził będąc słuchany przez prokuratora, podkreślając, że złożył je na Policji w sposób dobrowolny.

W ostatnich wyjaśnieniach ze śledztwa oraz na rozprawie oskarżony już nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazał, że jedynie zabrał telefon pokrzywdzonego leżący na stole, ale nie uderzył go i nie zabrał mu pieniędzy.

Oskarżony podał także, że przyczyną przyznania się w śledztwie był fakt, że policjanci zagrozili mu sankcją, a on opiekuje się niepełnosprawną siostrą i miał wiele do stracenia, a nie chciał wracać do zakładu karnego.

W świetle jego wyjaśnień, jakie składał przed prokuratorem, gdzie zaprzeczył, aby funkcjonariusze wymuszali na nim wyjaśnienia określonej treści, trudno uznać podniesioną okoliczność za polegającą na prawdzie. W ocenie Sądu zmiana wyjaśnień oskarżonego miała na celu wyłącznie uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Trudno przyjąć zmianę wyjaśnień oskarżonego za wiarygodną, skoro przeciwko niej przemawiały relacje W. K. i M. G. wskazujące jednoznacznie na sprawcze zachowanie oskarżonego, a które korespondowały przecież z pierwotnymi wyjaśnieniami S. A..

W takiej sytuacji, w ocenie Sądu, dowody te tworzyły spójny i konsekwentny obraz zdarzenia, do jakiego doszło w dniu 17.10.2015r.

Odwołanie swoich wyjaśnień przez oskarżonego i zaprzeczenie sprawstwa, stanowiło świadome działanie oskarżonego, który w sposób ewidentny dążył do uniknięcia, a co najmniej pomniejszenia swojej odpowiedzialności. S. A. wskazał bowiem, że wziął jedynie telefon leżący na stole w mieszkaniu W. K., co mogłoby wskazywać na kradzież, a nie rozbój. Zaprzeczenie kradzieży pieniędzy dodatkowo pozwalałoby przyjąć, z uwagi na wartość telefonu, że czyn oskarżonego stanowiłby jedynie wykroczenie.

W ocenie Sądu zmiana wyjaśnień oskarżonego była w pełni przemyślana i ukierunkowana właśnie na uniknięcie konsekwencji postawienia zarzutu z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk, co w sposób realny wskazywało na ewentualne orzeczenie kary o charakterze bezwzględny. Z tych też względów Sąd nie uznał za wiarygodne zmienionych

wyjaśnień oskarżonego, przyznając taki walor jego pierwszym relacjom ze śledztwa, korespondującym z wiarygodnymi zeznaniami W. K., M. G. i J. K..

Dowody zgromadzone w sprawie, łącznie z pierwszymi wyjaśnieniami oskarżonego, nie pozostawiały wątpliwości co do jego winy i sprawstwa.

Zdaniem Sądu oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 280§1 kk, a polegającego na kradzieży przy użyciu przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności.

W przedmiotowej sprawie nie ulegało wątpliwości, że S. A. dokonał kradzieży telefonu komórkowego i pieniędzy w kwocie 700 zł po uprzednim zastosowaniu wobec pokrzywdzonego W. K. przemocy w postaci uderzenia pięścią w twarz oraz przyciśnięcia nogą klatki piersiowej.

Zachowanie oskarżonego w postaci zastosowania przemocy fizycznej wobec W. K. stanowiło jeden ze środków przewidziany w art. 280§1 kk, który posłużyć miał do zawładnięcia mieniem pokrzywdzonego. To właśnie w celu dokonania kradzieży oskarżony zastosował wobec pokrzywdzonego przemoc fizyczną, tym samym wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 280§1 kk.

Nie ulega wątpliwości, że czynu tego dopuścił się umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim, bo wszystkie podjęte przez niego zachowania miały na celu dokonanie kradzieży na szkodę W. K..

Mając na uwadze, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego, sygn. akt (...) z dnia 20 marca 2006r. za czyn z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, objętą następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w W. z dnia 16.11.2007r. (sygn. akt (...)) orzekającym karę łączną 7 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 02.12.2006r. do 04.05.2013r., od 15.12.2005r. do 29.06.2006r., od 14.07.2006r. do 20.11.2006r. i w dniach 10.09.2005r., 11.09.2005r., 12.09.2005r., 17.09.2005r. do 19.09.2005r., 12.10.2005r., 13.10.2005r., 14.10.2005r., uznać należało, że S. A. dopuścił się tegoż czynu w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa i w kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego przyjąć należało także art. 64§2 kk.

Uznając oskarżonego za winnego czynu z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk Sąd na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu orzeczonej kara jest adekwatna zarówno do stopnia winy, jak i społecznej szkodliwości czynu.

Zachowanie oskarżonego uznać należało za wysoce naganne, brutalne i bezwzględne. Oskarżony przyszedł do mieszkania pokrzywdzonego jako osoba mu znana, spędził jakiś czas w towarzystwie pokrzywdzonego i jego syna, został wpuszczony do mieszkania, zaproszony do środka. Zaatakowanie zatem właściciela mieszkania, który spał na kanapie jawi się jako zuchwałe, bezczelne zachowanie, pozbawione wszelkich skrupułów.

Swoją postawą oskarżony dowiódł, że jest osobą zdegenerowaną, wykorzystującą wszelką sposobność do uzyskania korzyści majątkowej. Gdyby nawet przyjąć, że oskarżonym, że W. K. i J. K. dokonali zaboru czy uszkodzenia anteny satelitarnej należącej do jego matki i siostry, to przedsięwzięte środki odzewu z całą pewnością uznać należało by za nieadekwatne i to w sposób oczywisty.

Sąd wziął pod uwagę, jako okoliczność obciążającą sprawcę, jego uprzednią karalność, co rzutowało na przyjęcie odpowiedzialności oskarżonego w niniejszej sprawie w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, a co miało miejsce już poprzednio, co dowodzi, że oskarżony jest osobą zdemoralizowaną i zdeprawowaną i nie nawykł do przestrzegania porządku prawnego i obowiązujących norm społecznych.

S. A. nie wyniósł żadnych wniosków z poprzednich orzekanych wobec niego kar oraz izolacji w zakładzie karny, i jeśli nawet wierzyć sprawcy, że nie chciałby wrócić do ZK, to niestety musi on w sposób diametralny zmienić swoje

dotychczasowe zachowanie, odstąpić od popełnienia kolejnych przestępstw i respektować porządek prawny, jak każdy obywatel. S. A. musi uświadomić sobie, że jest członkiem społeczeństwa i nie ma jakiegokolwiek prawa stosować przemocy wobec osób trzecich jako środka do uzyskania korzyści majątkowej. Takie zachowanie wskazuje na to, że oskarżony działa z niezwykle niskich pobudek i jego świadomość norm społecznych i moralnych jest niewielka.

Z całą pewnością oskarżony chciałby żyć na wolności, jak każdy człowiek, korzystać z przysługujących mu praw i prowadzić ustabilizowane życie, ale to on sam musi zweryfikować swoje zachowanie i dostosować je do obowiązujących norm. Dopóki oskarżony nie potrafi funkcjonować w sposób niezburzony w społeczeństwie, dopóty musi ponosić konsekwencje swoich zachowań. Z tego też względu w przekonaniu sądu uzasadnione było orzeczenie kary 5 lat pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny.

Skoro oskarżony po raz drugi dopuszcza się przestępstwa rozboju w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, po odbyciu kary 7 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym, to wymierzenie ponownie kary 5 lat pozbawienia wolności powinno uzmysłwić oskarżonemu, że nie może on korzystać z jakiegokolwiek dobrodziejstwa wymiaru sprawiedliwości, ani też liczyć na jakąkolwiek łaskawość.

Oskarżony powinien zostać ponownie wykluczony ze społeczeństwa, odizolowany jako osoba, która nie potrafi przyjąć obowiązujących norm prawnych. Musi ponieść konsekwencje swojego sprawczego zachowania i dokonać wglądu we własne życie, które niestety obfitowało w konflikty z prawem, wskazując na łatwość popełnienia przestępstw przez oskarżonego i jego bezrefleksyjność po odbyciu kolejnych kar.

Oskarżony nie wyraził skruchy i nie okazał jakiegokolwiek żalu za popełniony czyn, wskazując wręcz, że ktoś inny próbuje zrobić z niego bandytę.

S. A. musi nauczyć się ponosić odpowiedzialność za swoje sprawcze zachowanie, a jeśli chce tego uniknąć, musi odstąpić z dotychczasowej drogi życiowej i rozpocząć prawidłowe funkcjonowanie w społeczeństwie.

Na poczet orzeczonej kary na podstawie art. 63§1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniu 19.10.2016r.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.